Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 34 (286) ★ Miercuri 12 Mai 1954 ★ 4 pag., 15 bani

La adunarea clasei a VI-a A...

Poate la început unele dintre pionierele clasei a VI-a A au crezut că adunarea va ajuta numai pe Florica Flintoșiu și Florica Ghelase. Doar ele au cam rămas în urma clasei la învățătură și trebuiau ajutate ca să se prezinte sigure pe ele la examene! Pentru că e o notă foarte proastă pentru o clasă să-și piardă elevii pe drum. Să zicem că elevii pășesc dintr'a VI-a într'a VII-a. Se așează în bănci ca și în urmă cu un an: fiecare cu prietenul său cel mai bun. Dar iată că într'o bancă a rămas un loc gol. Este locul colegului care n'a trecut într'a VII-a, care învață în aceiaș clasă în care a învățat în urmă cu un an.

Nu se poate ca elevii clasei să nu se simtă răspunzători pentru asta, să nu se gândească cu părere de rău că dacă l-ar fi ajutat pe colegul lor acum el ar fi fost la locul lui, ar fi mers mai departe împreună cu ei.

Așa s'a gândit colectivul de conducere al detașamentului din clasa a VI-a A, când a hotărît organizarea adunării de care vă povestesc. Să nu vă'nchipuiți că-i vorba de o adunare în care trebuia repetată materia ori trebuiau lămurite unele lecții ne'nțelese de Florica Flintoșiu, Florica Ghelase și alte pioniere. Nici vorbă! Asta se face în clasă, sub îndrumarea tovarășilor profesori. Pionierele și-au numit adunarea „Invață să înveți". Și despre asta, despre felul în care trebuie să învețe, au vorbit. Discuțiile lor au fost bogate și, s'a văzut câtva timp după adunare, rodnice. Am să vă spun numai despre câteva învățăminte pe care le-au tras.

Iată ce a povestit Mălina Voiculescu:

Se pot auzi și în clasa noastră vorbe ca acestea: „Eu materia asta n'o pricep", sau „Mie mi-i ușor să învăț la orice materie, afară de cutare care nu-mi intră în cap orice-aș face". Dacă mai este cineva care crede că așa stau lucrurile să se gândească bine și va vedea că nu-i așa. Am citit o carte despre Zoia. Știți doar că Zoia a fost o elevă foarte bună. Credeți poate că lua numai note bune pentru că „pricepea totul foarte ușor"? Mama Zoiei povestește că Zoia învăța greu la Matematică. Ei îi plăcea literatura, citea mult, făcea compuneri minunate dar îi era greu să rezolve probleme de Matematică. Totuși n'a auzit-o nimeni zicând „nu-mi intră în cap". Lucra la o problemă ceasuri întregi, dar o rezolva. Fratelui ei, Șura, Matematica i se părea foarte ușoară. Rezolva orice exercițiu pe care-l primea pentru acasă în doi timpi și trei mișcări. Când o vedea pe Zoia muncind atâta, scriind, ștergând, iar scriind și iar ștergând, îi spunea: „Lasă, uite rezolvarea". Dar Zoia nu întorcea capul. Și până când nu găsea ea singură răspunsul nu se ducea la joacă, nu se culca.

Despre Zoia au citit mai mulți pionieri. După ce-a tăcut Mălina altul a povestit cum își scria Zoia compunerile, cum citea cărți, cerceta ce s'a mai scris despre subiectul pe care-l avea lucrarea ei și întotdeauna scria compuneri foarte bune. Dar însemnată nu era în primul rând nota: pregătind compunerile ea își însușea multe, multe cunoștințe care îi foloseau în clasă.

Pionierele au povestit și despre cum învață ele. Ioana a spus cum își împarte ziua, cum are grijă întâi de lecții și apoi de joacă.

— Florica Flintoșiu nu-și prețuește timpul, a spus ea la sfârșit, și n'are voință. Doar toată clasa facem aceeași materie, învățăm aceleași lecții și n'ar trebui să avem niciuna vreo notă proastă.

Vă spuneam că poate unele dintre pionierele clasei a VI-a A au crezut că adunarea va ajuta numai Floricăi Flintoșiu și Floricăi Ghelase. Și nici vorbă, le-a folosit mult. Dar nu numai lor ci tuturor participantelor la adunare. Toate au înțeles că nimeni nu-și poate însuși cunoștințe temeinice dacă nu învață temeinic, cu perseverență, cu răbdare.

Maria STANICĂ
Instructoare superioară
unit. 2 Câmpina, reg. Ploești.

La cercul de telecomunicații

Țăcănitul s'a'ntrerupt. Să se fi stricat ceva la aparat? Nu. Nici-o grijă, pionierii care lucrează la cercul de telecomunicații de la Palatul pionierilor din București sunt meșteri buni. Tocmai de aceea tovarășul profesor le-a îngăduit să demonteze un aparat de telegrafiat. Astfel ei pot studia bine piesele aparatului, iar la lecții răspunsurile vor fi clare și precise.

Dimineața

După dealu'nalt apare
Pulbere strălucitoare
Rumenindu-i crestele.
Jos, i-o casă zâmbitoare
De privești la ea, îți pare
C'au luat foc ferestrele...

Un copil — purtând cravată
Răsări în prag îndată
Dând binețe zorilor.
Proaspăt ca și dimineața
In lumină-și scaldă fața
Și zâmbește florilor.

Ieri abia-a primit cravata
Dar i-adânc in el săpată
Slova legământului —
Mai viu cartea îi vorbește
Despre tot ce viețuiește
Pe'ntinsul pământului...

Sub fereastră, trandafirul
Inălțând mirat potirul
In spre boltă cată.
„Știi — îi spune pionierul,
Mie-mi pare că și cerul
Și-a legat cravată!

Uite, soarele răsare..."
Se apleacă 'ncet spre floare
Și-i surâde iarăși.
Ii mai spune-un „bun rămas"
Și-o pornește'n vesel pas
Spre ai lui tovarăși.

Ioana GODEANU
instructoare de pionieri
Timișoara

Din școlile noastre

Am fost la uzină

Intr'una din zile am vizitat uzina unde lucrează tatăl meu. Câte lucruri nu poți vedea într'o uzină și cu câte fenomene învățate la Fizică nu te poți întâlni!? Iată, bunăoară, în turnătorie. Aici am văzut uriașele poduri rulante cu scripeți care ajută la ușurarea ridicării greutăților mari. Ei funcționează pe baza unui principiu din Fizică. In atelierul de forje am întâlnit puternice ciocane care folosind forța aerului comprimat la presiuni mari, mușcă cu îndârjire din metalul înroșit în foc. Lângă ele, în acelaș atelier, am văzut presele hidraulice, care au la bază principiul lui Pascal.

Ei și câte nu mai poți vedea într'o uzină! Felurite mecanisme folosind principiile pârghiilor, mașini de la cele mai simple la cele mai complicate.

Vizita pe care am făcut-o m'a ajutat să repet materia învățată la Fizică și să cunosc mai bine multe din legile și principiile ei.

Iulia VINCENZ
cl. a VI-a
Școala medie de 10 ani
Orașul Stalin

Cum va fi la examen?

„Ce întrebări ni se vor pune?" „Oare vom putea răspunde?"

Așa se întreabă mai toți școlarii din clasa a IV-a care dau anul acesta pentru prima dată examene.

Tot astfel de discuții se purtau și în clasa a IV-a de la Școala elementară de fete nr. 7 din Ploești.

Ba acolo unele fete spuneau chiar că le e frică.

— Frică de examen? Dar de ce? le întrebase atunci tovarășa învățătoare. La examen veți răspunde numai din ceea ce ați învățat. Nimeni nu vă va întreba nimic mai mult.

— Hai Sanda, declină substantivul „oraș".

Sanda Iliescu, care învață bine dar care totuși spune că-i este frică, a declinat repede și bine substantivul dat.

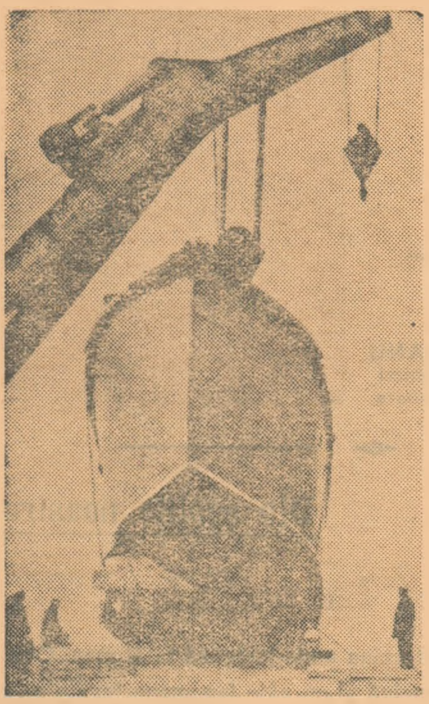
— Vedeți copii, spuse tovarășa învățătoare, vedeți că nu aveți de ce să vă fie teamă. Știți să răspundeți acum, veți răspunde cu siguranță și la examen. Examenul este recapitularea la tot ce ați făcut în timpul anului. Nu vă fie teamă. Invățați cu perseverență, răspundeți liniștit și veți lua examenul cu succes.

Constantin CRISTEA
corespondent al „Scânteii pionierului"
regiunea Ploești

Pe marea cea nouă

Marea Timlianscaia care se întinde pe 180 km. e o mare nouă pe care omul sovietic a creiat-o în stepa uscată, arsă de soare.

In fotografie puteţi vedea un remorcher care se lansează pe marea cea nouă.

Cel mai mare magazin

Nu de mult s'a deschis la Moscova, în Piaţa Roşie, Magazinul Universal de Stat—G.U.M. E cel mai mare şi frumos din întreaga Uniune Sovietică. Localul magazinului ocupă o suprafaţă de 70.000 m.p. In fiecare zi este vizitat de peste 150.000 de cumpărători. Vânzătorii acestui magazin pot deservi dintr'o dată cam 25.000 de cumpărători.

In îndepărtatul Taimâr

Taimâr, ţara zăpezilor unde iarna durează 8—9 luni, este cea mai mare peninsulă din Siberia. In nordul acesta îndepărtat se găseşte oraşul Dudinka.

Dintr'un mic cătun înainte de revoluţie, Dudinka a devenit astăzi, în anii puterii sovietice, un oraş important, un centru cultural şi economic al districtului naţional Taimâr. Dudinka are câteva şcoli medii, o şcoală pentru crescătorii de reni, o staţiune electrică, mai multe spitale, patru cluburi şi câteva cămine de copii.

Acum 17 ani, aici a luat fiinţă sovhozul „Sever", cel mai nordic sovhoz legumicol din Uniunea Sovietică. Sovhozul cultivă pe teren deschis sute de tone de cartofi, ceapă, ridichi, roşii. Aici, în acest ţinut al zăpezilor şi gheţurilor, omul sovietic a ştiut să biruie natura.

La Kahovka

De pe malul drept, înalt şi abrupt, se văd departe întinderile luncii Niprului. Până de curând ea era acoperită de stufăriş des, brăzdată de canale şi servea ca adăpost păsărilor călătoare. Dar au venit constructorii! Deodată înfăţişarea ţinutului s'a schimbat. A răsărit ca din pământ un oraş care a primit numele de Noua Kahovka. El numără încă de pe acum peste 500 locuinţe cu mai multe apartamente, trei şcoli, un palat de cultură, un stadion, un teatru de vară. Pe şantier lucrările de montare şi turnare a betonului se desfăşoară acum cu succes. Se construeşte nodul hidraulic.

Sport

Am îndrăgit sportul

Era la începutul anului şcolar. La cercul sportiv al şcolii, tovarăşa profesoară dăduse comanda şi noi ne-am răspândit în sală: unele la paralele, altele la grindă şi la inele. Eu m'am îndreptat sfioasă către grindă şi punând piciorul cu paşi nesiguri am încercat pentru prima oară s'o trec. Mi-am închipuit pentru o secundă că mă aflu în pădure şi că am în faţa mea nu o grindă netedă şi trainică, ci un copac cioturos aruncat de furtună peste un pârâiaş. Asta, pentru că mi-am adus aminte de o întâmplare din vara trecută. Eram într'o excursie. Ne apropiasem de pârâu, dar n'am avut pe unde să trecem. Puţin mai la poale era un copac aruncat de vânt dar n'am îndrăznit să trec pe el. Unii dintre pionieri, care erau buni sportivi, au trecut copacul în câteva secunde, dar din cauza noastră n'am putut înainta mai mult. M'am ruşinat că mă aflu şi eu printre cei fricoşi.

Acum însă după o iarnă lungă şi posomorîtă, am început activitatea sportivă în aer liber. Sunt în echipa de gimnastică a şcolii, facem antrenamente la atletică uşoară şi ne pregătim să trecem normele F.G.M.A.

Sunt fericită că am îndrăgit sportul şi la vară când vom merge din nou în excursie am să trec orice obstacol.

Mariana SĂCALUŞ
unit. 5-Oradea

O undiţă

Pescuitul este o ocupaţie plăcută şi atrăgătoare. In acelaşi timp pescuitul dezvoltă atenţia şi dibăcia celui care se îndeletniceşte cu el. Unealta de nedespărţit a pescarului este undiţa. Ea se compune dintr'un cârlig de care se fixează momeala, o sfoară mai rezistentă şi un mâner. Cârligul îl faceţi dintr'un ac îndoit. Mânerul, lung de 2-2,5 m., îl faceţi fie din trestie, fie din lemn de alun sau mesteacăn, deoarece el nu trebuie să aibă ţepi sau urme de aşchii care ar putea să vă rănească mâna. Pentru ca sfoara să fie atrasă spre fund, legaţi în lungul ei o bucată de plumb sau o piatră.

Grădina de legume în luna Mai

In luna Aprilie, desigur fiecare dintre voi a dat ajutor părinţilor să înceapă lucrările din grădina de lângă casă, sau a însămânţat lotul şcolar.

In luna Mai, veţi plivi de buruieni culturile răsărite. Buruienile sunt duşmanii cei mai de temut ai plantelor din grădină; ele iau hrana din pământ, cresc mai repede decât plantele, iau acestora aerul şi lumina, înăbuşindu-le. De aceea trebuie să le smulgeţi nu să le rupeţi, pentrucă din rădăcinile rămase în pământ pot creşte din nou.

In timpul plivitului şi prăşitului faceţi şi primul rărit la morcov, pătrunjel şi păstârnac, smulgând câte 2-3 fire la distanţă de 8—10 cm. După rărit între ele vor rămâne spaţii mai mari, şi vor avea şi lumină mai multă. Culturile de spanac, salată, ridichi de lună se răresc prin recoltare pentru consum.

Pentru ca plantele să se desvolte bine trebuie să le udaţi cel puţin o dată pe săptămână. La primul udat e bine să daţi, în special culturilor de salată şi spanac, îngrăşăminte minerale sau organice, şi iată cum:

Amestecaţi o soluţie formată din o parte gunoi de păsări amestecată cu 20-25 părţi apă, o parte bălegar cu 10 părţi apă sau o parte must de bălegar cu 3 părţi apă. Ingrăşămintele minerale se amestecă în apă socotind 0,5 kg. îngrăşământ la 100 l. apă pentru prima îngrăşare iar pentru a doua îngrăşare, care se dă la sfârşitul lunii Mai, 1 kg. îngrăşământ la 100 l. apă. Soluţia cu îngrăşământ se dă în şănţuleţe săpate printre rândurile de plante.

Acum este timpul să semănaţi în grădină fasole pentru păstăi, castraveţi şi dovlecei, iar dacă aveţi loc mai mult, pepeni verzi şi galbeni. Toate acestea le veţi semăna în cuiburi, punând câte 3—5 seminţe la cuib, aşezate astfel: castraveţii în cuiburi aşezate în pătrat la 150 cm. distanţă şi dovleceii la 120 cm., fasolea la 50 cm., între rânduri şi 40 cm. între cuiburi pe rând., iar pepenii la 200 cm. între cuiburi şi 150 cm. între rânduri. Tot acum plantaţi varza de vară, punând-o la 60 cm. între rânduri şi la 40 cm. pe rând. Puteţi începe şi plantatul în grădină al roşiilor, vinetelor şi ardeilor. Aveţi grijă ca răsadurile să fie viguroase, sănătoase, cu frunze de culoare verde închis, cu rădăcinile desvoltate dar să nu fie răsaduri bătrâne, pentrucă acestea se prind mult mai greu decât cele tinere. Veţi mai avea grijă ca răsadurile să aibă pământ la rădăcină, căci acesta le fereşte de uscăciune.

Inainte de plantare veţi face fasonarea răsadului, scurtând rădăcinile prea lungi şi chiar frunzele prea mari. Prin scurtarea frunzelor împiedicaţi evaporarea apei din plantă şi astfel ajutaţi răsadului să se prindă, căci în această perioadă evaporarea trebuie să fie cât mai mică. In pământul din cuib puneţi şi câte un pumn de gunoi bine putrezit. Plantaţi răsadurile pe timp noros, sau chiar pe ploaie dar nu când plouă tare. Dacă vremea e frumoasă, cu soare şi călduroasă, plantatul îl veţi face numai seara, udând bine răsadurile cu 0,5—1 litru de apă la cuib.

In luna aceasta puteţi avea şi surprize neplăcute în grădina voastră, din cauza atacului unor dăunători, care pot pricinui pagube importante. Apar coropişniţele care sunt duşmani înverşunaţi ai răsadurilor de legume. Ele retează plantele din rădăcină sau de la suprafaţa pământului. Pentru stârpirea lor se îngroapă până la marginea de sus, cutii de conserve în care turnăm puţină apă. In timpul nopţii coropişniţele cad în cutii iar dimineaţa trebuie să faceţi controlul cutiilor, să le scoateţi şi să le omorîţi. Se mai pot omorî cu boabe de porumb otrăvite care se găsesc la farmacii. Aceste boabe le îngropaţi la 0,5 cm. adâncime pentrucă la această adâncime coropişniţele îşi sapă galeriile. (Trebuie însă să fim atenţi când umblăm cu aceste boabe pentru a nu fi consumate de păsări sau animale din curte). Veţi mai întâlni în grădină purici de pământ şi purici verzi care atacă în special culturile de ridichi de lună şi spanac, perforându-le frunzele.

Pentru combaterea lor puneţi praf D.D.T. în săculeţe de tifon şi scuturaţi-le deasupra straturilor, prăfuind frunzele plantelor. Inainte de consum frunzele prăfuite trebuie spălate cu multă apă.

Tot acum poate apărea în grădină pe culturile de ceapă şi usturoi o ciupercă care atacă frunzele, producând nişte pete albicioase murdare, provocând uscarea plantelor. Această boală este cunoscută sub numele de mănarea frunzelor de ceapă. Pentru combaterea ei veţi stropi cultura de ceapă şi usturoi cu o soluţie de piatră vânătă 1%. Pe parcele mari stropirea se face cu pompe de stropit. Voi puteţi folosi o mătură mică pe care o muiaţi în soluţie apoi o scuturaţi peste straturi.

Ingrijiţi la timp şi cu atenţie grădina voastră şi veţi avea legume proaspete, ori de câte ori aveţi nevoie, iar la Concursul tinerilor grădinari şi pomicultori, veţi putea participa cu rezultate cât mai bune.

Ing. Gheorghe MIHALCA

Din experiența pionierilor sovietici

Cu ajutorul materialului didactic

Ivan Feodorovici desenă pe tablă un cerc.

— Cum se poate găsi repede, precis și simplu centrul acestui cerc? — întrebă el și privi spre elevele sale din clasa a VII-a, așteptând răspunsul. După fața lui se vedea că vrea să mai spună ceva interesant. Vera Gudcova, Nina Suhova și Alla Chiseliova se uitau nu știu de ce cu un aer șiret una la alta. Poate că știau ce vrea să spună profesorul. Câteva fete priviră îngrijorate la tablă. Cum se poate găsi repede centrul acestui cerc? Trebuie să se tragă câteva coarde, trebuie să se coboare mai multe perpendiculare. Lucrul acesta nu-i chiar așa de ușor.

Dar iată că profesorul puse pe masă un aparat.

— Echerul de centrat ne va ajuta să găsim repede centrul cercului, spuse el și adăugă: L-au făcut Vera Gudcova, Nina Suhova și Alla Chiseliova.

Fetele au făcut acest echer la cercul de matematică. Aparatul este foarte simplu. El reprezintă un unghiu drept cu o bisectoare și cu ajutorul lui se poate stabili repede centrul unui cerc.

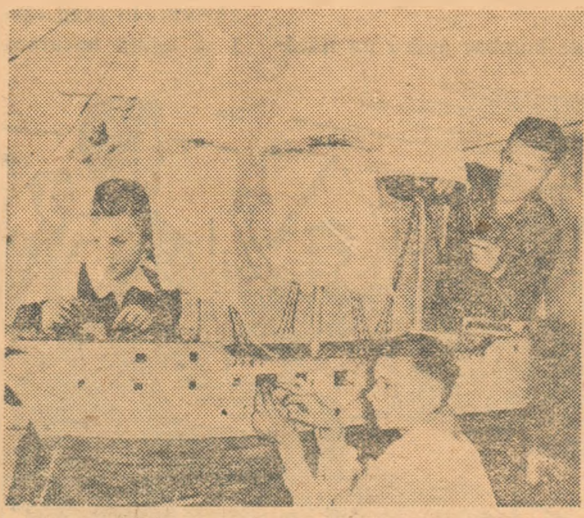
In clasa a VII-a multe fete sunt membre ale cercului de matematică. Aici ele construiesc aparate, decupează și lipesc diferite figuri geometrice.

Unora dintre elevele clasei a VI-a, Algebra li se părea la început o știință prea abstractă. Alla Volodchina, de pildă, nu a putut mult timp să înțeleagă cum se poate scădea dintr'un număr negativ unul pozitiv. Intr'una din zile a apărut în clasa lor un aparat deosebit de interesant. Fetele l-au numit „plus-minus". Acest aparat a fost construit de Nelea Glazunova și Galea Arciacova. El seamănă cu o socotitoare cu bile de două culori — albe și negre. Când fetele fac operații cu numere algebrice folosindu-se de această „socotitoare" ele înțeleg mai bine de ce se obține minus 8, dacă din cifra 5 cu semnul minus se scade cifra 3 cu semnul plus.

Materialele didactice au ajutat-o pe Alla Volodchina să înțeleagă mai bine unele teoreme și formule algebrice ce îi erau neclare... Acum Algebra nu i se pare o materie grea și neinteresantă și o învață cu mult interes. Strădaniile ei au fost răsplătite. Pe pătrarul al III-lea Alla n'a mai avut nicio notă slabă la Matematică

Și celelalte fete învață la Matematică cu un deosebit interes. Aceasta se vede după felul cum ele își fac temele acasă și cum se pregătesc pentru examenele care se apropie.

N. STRELEȚ
Moscova Școala nr. 389

— Incă puțin și nava-i gata să pornească pe mare — își spun tinerii constructori dela stația tehnică de copii din orașul Holmsc, insula Sahalin.

„Așa trebuie să fim"

Am intrat în clasă împreună cu tovarășa Ioana Bogdan, instructoarea detașamentului 4 și cu Ion, conducătorul unității noastre. Intr'o clipă ne-au înconjurat o mulțime de copii curioși, nerăbdători.

— Pe cine căutați? Cine sunteți? ne-au întrebat.

...Așa am făcut cunoștință cu școlarii clasei a III-a. După ce s'a făcut liniște le-am explicat că vreo câțiva pionieri dintre noi le vom ajuta să se pregătească pentru ziua când vor primi cravate roșii. Ce s'au mai bucurat!

— Noi am vorbit despre pionieri, am citit și cărți, au început să strige din toate părțile, înflăcărați.

A trebuit să așteptăm să se facă liniște pentru ca să putem sta mai departe de vorbă cu ei.

Elena Iordache, o școlăriță măruntă cu ochii vii, luă din ghiozdan o carte și-o așeză pe bancă.

— Pavlic Morozov, citii eu pe copertă.

— E de la biblioteca clasei noastre, mi-a explicat Elena.

Am luat cartea în mână și-am răsfoit-o. Mi-am amintit că în urmă cu vreo doi ani am citit-o și eu. Cât m'a emoționat!

Copiii mă priveau țintă. Am deschis cartea și-am început să citesc. La început nu erau toți atenți. Incetul cu încetul însă deveniră numai ochi și urechi.

Ii priveam din când în când și am observat că au uitat că sunt în clasă, părându-li-se că trăiesc lângă Pavlic, că alături de el demască uneltirile chiaburilor din Gherasimovca. Când am citit cum a fost omorît Pavlic, în tăcerea clasei s'a auzit un sughiț de plâns. Nimeni însă n'a întors capul.

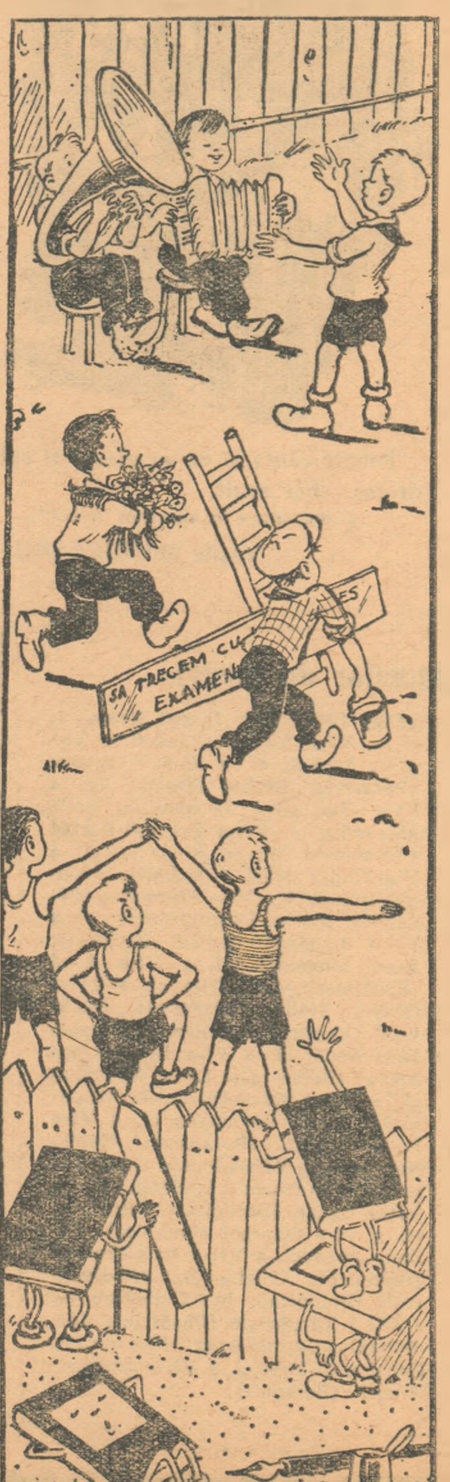
...Le place școlarilor dintr'a III-a să vorbească despre Pavlic Morozov, pionierul neînfricat. Și deseori când stau și se sfătuiesc despre felul cum trebuie să fie un pionier, îi auzi spunând:

— Așa trebuie să fie pionierul: hotărît ca Pavlic Morozov. Așa, fără frică, trebuie să fim și noi.

Elena TRANCULESCU
Șc. de 7 ani
cl. a VII-a Măceșu de Sus
raionul Segarcea, reg. Craiova

Așa se pregătesc unii pentru examene

Flori, serbări, dar învățătură ba.

Ce vreau să fiu

Sunt în clasa a V-a și sunt pionier. Mi-am pus în gând ca atunci când voi termina școala elementară să învăț mai departe și să devin inginer. Voi lucra la o hidrocentrală mare și lumina produsă de mașinile pe care le voi supraveghea se va răspândi departe, departe.

Știu însă că pentru a-mi putea îndeplini visul trebuie să învăț de pe acum foarte bine. Și mai bine ca înainte.

Eugen BUȚIU
cl. a V-a
Școala medie de 10 ani
Reghin

O CARTE DEOSEBITĂ

Ochii albaștri ai lui nenea Hack, aproape ascunsi de sprâncenele stufoase aruncau priviri calde asupra pionierilor care-l înconjuraseră. După ce se așeză ușor pe scaun, tuși odată vrând parcă să-și limpezeasca glasul. Apoi dibaci, dar cu mâna puțin tremurând, și-aprinse o țigară.

— Eram pe atunci un țânc, începu să povestească nenea Hack: nici 8 ani nu împlinisem când tata m'a băgat slugă la un boier cu numele Adalbert Anton. Incă de pe atunci am simțit ura cu care ne copleșea stăpânirea. Cât era ziua de mare stăpânii nu mă lăsau nici să răsuflu. Și dacă greșeam cu ceva, să te ții. Loviturile plouau după ceafă. Seara, obosit peste măsură, mă lungeam pe patul nostru sărac cu gândul să-mi aștept părinții. Dar cum eram rupt de oboseală adormeam buștean fără să bag de seamă. Părinții mei veneau întotdeauna târziu de pe moșia boierului și dimineața plecau cu noaptea în cap. Erau rare zilele când puteam sta de vorbă cu ei.

— Nene Iosif, dar dumneata când mai mergeai la școală? îl întrebă Hârdățoiu Romulus, trăgându-se mai aproape de povestitor.

— De umblat am umblat vreo 3 ani la școală, da' foloase prea mari n'am avut. Eu nu știam bine românește și în limba maternă nu ne era îngăduit să învățăm. Pricepeam tare puțin din ceea ce ne spunea învățătorul. Pe lângă asta n'aveam nici cărți căci părinții mei nu aveau bani sà-mi cumpere. Deabia le ajungeau pentru dări și dobânzi de tot felul. Și-apoi mai era boierul care de fiecare dată îmi găsea câte ceva de lucru, numai ca să mă oprească dela școală. După ani și ani de trudă neplătită, părinții mei s'au hotărît să plece de la boieri și-au cerut socoteala. Cu chiu cu vai au reușit să scape. Cât despre socoteală... catastifele erau în mâna boierului. De unde să știe țăranul ce i se cuvine. Adică știa el, numai că socotelile lui nu semănau cu cele ale boierului. Așa și cu părinții mei. La plecare boierul i-a mai scos și datori.

Am pornit-o apoi încotro ne-or duce pașii. doar vom găsi un loc mai bun de trăit. Dar peste tot era la fel. Boierii parc'ar fi fost vorbiți între ei. Ne țineau două, trei săptămâni, apoi ne aruncau pe drumuri spunând că nu mai au nevoie de noi. De multe ori nici nu găseam de lucru. Așa am dus-o dragii mei, ani în șir. Și nenea Iosif scoase un oftat și-și aprinse iar țigara care se stinsese.

— Acum nu mai e așa cum a fost. Atunci în primele zile după 23 August nici nu-mi venea să cred că eu Hack Iosif, fosta slugă, sunt un om liber ca orice alt om cinstit din țara mea. M'au convins însă faptele pe care le văd cu ochii. Copiii mei au început să meargă la școală. De atunci ei învață în limba maternă. Auzeam pe atunci că despre dreptul la învățătură stă scris într'o carte care se cheamă Constituție, și care-i legea legilor de la noi. Pe măsură ce trecea vremea aflam de tot mai multe drepturi de-ale noastre care erau trecute în cartea asta minunată și deosebită. Iaca, acum nu mă mai plâng că n'am unde să lucrez. Putere să am. Sunt în colectivă, și traiesc în belșug. Unde s'a mai pomenit să am înainte belșugul de azi. De toate am, de toate. Numai anul trecut la împărțirea veniturilor, câte am adus în casă! Grâne, bani din care mi-am cumpărat haine și tot ce mi-a trebuit în casă.

Nenea Iosif le-a mai vorbit despre multe lucruri frumoase din viața lui. Le-a spus că este deputat.

...După aceea copiii au vizitat Școala germană de 7 ani din sat. Aici elevii le-au aratat manualele lor în limba germană, le-au arătat cum pregătesc ei serbările, le-au povestit că și ei se bucură acum de aceleași drepturi ca și copiii români. Apoi i-au invitat la o reuniune pionierească pe care o pregătiseră cu grijă dinainte.

★

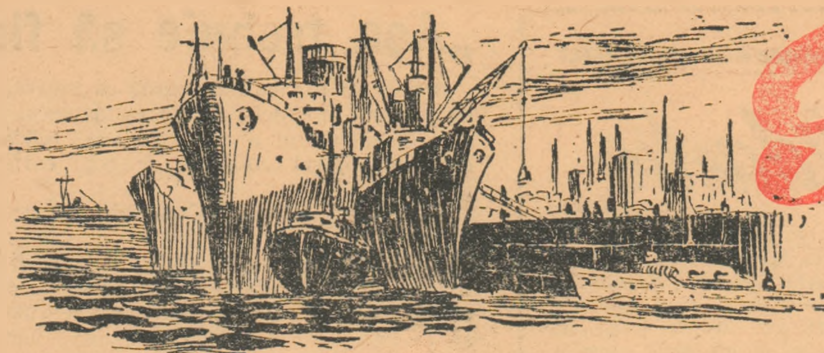
Multe cărți s'au scris în țara noastră. In biblioteci, în librării, întâlnești cărți groase, care cuprind mii de file: romane, cărți de știință, pe ale căror coperte semnează diferiți autori.

Există însă o carte care nu seamănă cu celelalte. Pe coperta ei nu semnează nici un autor, și filele sunt puține la număr. In paginile ei însă, trăiește întregul nostru popor, autorul acestei cărți, trăiesc cuceririle sale, drepturile sale. Cartea aceasta e Constituția Republicii Populare Române. Despre Constituție, mulți dintre voi, dragi cititori, învățați la școala. Dar adevărurile din ea vă sunt cunoscute și din viața de toate zilele, noua viață a lui nenea Iosif, noua noastră viață. Cu cât veți privi mai atent în jur, cu atât veți găsi mai multe exemple pe care să le legați de ceea ce învățați la Constituție. Astfel, lecțiile de Constituție vă vor fi mai clare în minte, mai bogate, tot atât de frumoase cum li s'au părut elevilor din clasa a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 1 din comuna Vladimirescu, reg. Arad, dupa

vizita pe care au făcut-o lui nenea Hack, colectivistul.

Gheorghe NEGREA

Gianni

Vapoare lungi ca nişte suveici, ori scurte şi pântecoase ca raţele, se legănau greoaie în bazinul docurilor din Neapole, cu linia de plutire sub apă. Elevatoare gigantice scoteau gâfâind grâul din calele fără fund, deşertându-l pe ţărm în movile mari. De aici, hamalii îl încărcau cu lopeţile în saci, cărându-l spre silozuri. Hamalii lucrau goi până la brâu, cu saci uzi pe cap. Nori groşi de praf şi pleavă pluteau în aer intrând în ochi, în gură, în nările celor ce munceau ca nişte condamnaţi, lipindu-se de spinările lor goale pe care şiroia sudoarea.

Un fel de vătaf, mărunţel, în haine albe de dril şi cu pălărie de pai, se agita de colo, colo, printre hamali strigând piţigăiat:

— Mai repede, mai repede, zoriţi. Treaba trebuie terminată repede, altfel mister Smith păgubeşte!

Hamalii îl priveau cu duşmănie. Mario, uriaşul, care tocmai sălta în spate un sac, scrâşni din dinţi mormăind nu ştiu ce. Vătaful cel mărunţel înţelese doar numele „atotputernicului" mister Smith, stăpânul zecilor de vapoare. Dar nu îndrăzni să se lege de Mario, fiindcă prin apropiere nu era nici un poliţist. De aceea se făcu că n'aude.

Intr'un târziu, fluerul sirenelor vesti odihna de prânz. Hamalii se traseră trudiţi la umbra stivelor de bumbac. Unii sorbeau sgomotoşi ciorba lungă, de-a-dreptul din oalele peticite aduse de acasă de câte un copil. Mario, ghemuit pe vine mânca pe o basma roşie „polenta" cu ceapă. Ceapa ustura rău. O svârli cât colo, blestemând. Răsuci o ţigară groasă. „Amărâtă viaţă..." oftă un hamal bătrân lângă el. Mario îl privi cu ciudă:

— Atâta ştii, moş Luigi. Oftezi.

— Ce pot eu? înălţă resemnat din umeri moş Luigi. Soarta...

— Soarta! La dracu cu cine ţi-a băgat asta în cap. „Ce poţi tu?" Cască ochii moş Luigi: sunt pe pământul Italiei milioane ca mine şi ca tine. O scuturătură zdravănă şi-apoi să-i vedem pe cei de teapa lui „mister Smith şi signor cutare". Lucrul ăsta l-au făcut şi alţii... Asta poţi şi tu!

— Când vorbeşte Mario, parcă te simţi altfel... spuse încet cineva. Simţi că are dreptate. Cu unu ca Mario, zău că nu te-ai teme să-i iei de guler pe toţi misterii şi signorii.

— Capul sus, moş Luigi — continuă Mario, — nu mai e departe vremea. Uite...

Dinspre chei porniră deodată sunete vesele de chitară. „Vine Gianni!" strigă cineva.

Pe stiva de bumbac apăru un flăcă-

iandru de vreo 14 ani, desculţ, cu ciuful de abanos netuns de multă vreme. Pe umerii slabi şi osoşi îi fâlfâiau resturile unei cămăşi decolorate de soare. Pantalonii, prea mari pentru el, şi-i spânzurase cu o cravată veche aproape de subţiori. Zdrăngănea cu furie o chitară veche şi ţopăia caraghios în ritmul cântecului.

— Drace, ai să-ţi frângi gâtul. Dă-te jos! îi strigară.

Nepăsător, băiatul îşi continua dansul primejdios pe baloturile de bumbac. Veseli, hamalii începură să-l acompanieze bătând din palme. Deodată dansatorul strigă „Ole" şi lunecă agil pe pământ. „Bravo Gianni, băiatule, bravissimo!" curgeau felicitările. Gianni mulţumea înclinându-se serios ca un artist pe scenă. Se ghemui apoi lângă Mario „Veşti?" întrebă Mario în şoaptă. „Da!". Băiatul scoase binişor din cutia chitarei un sul de hârtii pe care Mario îl vârî repede în carâmbul cismei. Hamalul îl bătu pe spate: „Bună treabă. Bravo!".

Lui Gianni i se umeziră genele de mândrie şi de mulţumire...

★

In căsuţa lor dărăpănată dela marginea oraşului, Renate, sora mai mică a lui Gianni, cârpea la lumina săracă a lămpii cu gaz. Când auzea paşi pe stradă înălţa capul, ascultând. Dar paşii se depărtau şi Renate ofta reluându-şi lucrul. Ceasurile treceau, Intunericul, liniştea, singurătatea o înfricoşau.

Zorrn! O petricică isbi fereastra. Renate tresări, alergă la uşă şi trase zăvorul. In prag răsări Gianni. Renate i se agăţă bucuroasă de gât: „Mi-a fost frică. Ştii, când eşti tu aici e bine..." Gianni o mângâie pe creştet ca un om mare. Scoase din buzunar un codru de pâine înfăşurat în ziar. Il întinse Renatei: „Mănâncă". Apoi se aşeză.

— Gianni, întrebă deodată fetiţa, muşcând încet din pâine, pe unde cutreeri tu toată ziulica?

Gianni şovăi o clipă. Apoi îşi prinse surioara de umeri, privind-o cu gravitate în ochii mari, albaştri ca cerul. Vru să-i vorbească, dar se răsgândi. Luă chitara din cui, şi scoase din ea un alt sul de hârtii. „Uite, împart din astea". Renate îl privea nedumerită, cu pâinea în mână. „Luni, — continuă Gianni — va fi grevă în tot oraşul".

— Ce e aceea grevă?

— Grevă, este... ca acum un an. Iţi aminteşti când l-au arestat pe tata?

Fetiţa făcu semn că da. Gianni urmă:

— Acum însă va fi mult mai mare greva. Nu va lucra nici-o fabrică. Nici în port nu vor lucra.... Ştii, au simţit ceva şi sunt foarte bănuitori. De câte ori îi se năzare, arestează câte un om, îl scotocesc... Pe mine însă nu mă bănuiesc. Mă strecor peste tot, făcând pe cântăreţul ambulant. Şi duc hârtiile acolo unde trebuie...

Şi în seara asta am de dus un pachet de manifeste undeva.

— Ia-mă şi pe mine Gianni! — îndrăzni fetiţa.

— Nu se poate. E primejdios. Dar în ochii fetiţei era atâta rugăminte că Gianni, descumpănit, spuse: „Fie. Ia-ţi broboada".

Străzile erau cufundate în beznă. Doar ici colo, licărea câte un felinar. La lumina unuia din ele, Gianni zări şapca unui poliţist care se apropia. Cât ai clipi, Gianni începu să zdrăngăne la chitară o canţonetă plângăreaţă, însoţind-o cu o voce stinsă. In dreptul lor poliţistul se opri:

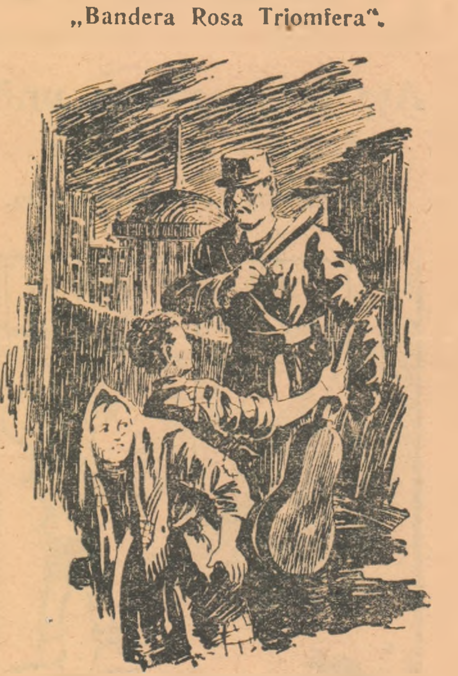
— Ce căutaţi la ora asta pe stradă, derbedeilor?

— Un ban domnule, daţi-ne un ban... ne e foame! — făcu Gianni.

— Cerşiţi hai? Staţi că vă învăţ eu minte! Şi ridică bastonul de cauciuc. Dar cei doi o rupseră la fugă. In capătul unei străzi, Gianni se opri uitându-se în urmă. Poliţistul nu se mai zărea. Râse bucuros: „Ai văzut Renate cum l-am păcălit?"

Porniră iar liniştiţi. Gianni atinse din nou strunele chitarei. De data asta cu putere, cu pasiune. Incepu să cânte cât îl ţinea gura:

„Bandera Rosa,
„Bandera Rosa Triomfera".

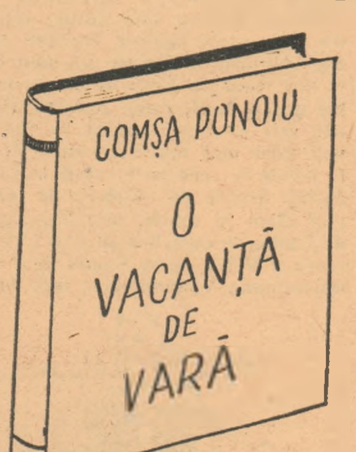

Renate cânta şi ea cu glasul ei subţiratec, abia auzit.

(Continuare în numărul viitor)

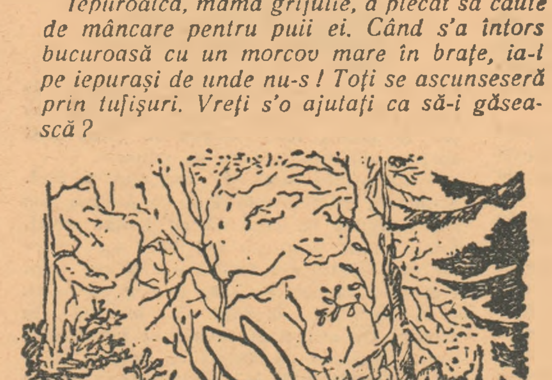
Vasile MANUCEANU

Deslegaţi aceste jocuri

Amestecând literele de pe această copertă veţi afla autorul şi titlul unui roman istoric care povesteşte despre scurta domnie a urmaşului lui Ion Vodă cel Cumplit şi descrie frământările acestei perioade.

Iepuroaica, mamă grijulie, a plecat să caute de mâncare pentru puii ei. Când s'a întors bucuroasă cu un morcov mare în braţe, ia-i pe iepuraşi de unde nu-s! Toţi se ascunseseră prin tufişuri. Vreţi s'o ajutaţi ca să-i găsească?

In atenţia deslegătorilor de jocuri

In numărul 16 al gazetei noastre am publicat jocul „Botanica", iar în numărul 18 jocul „Păsărele". Iată deslegările corecte ale acestor jocuri:

„B O T A N I C A"

Orizontal: AZOT—CANEPA—PAI—PERE — LC-AD — CERI — MAR — AZORE — PINI — C — RADACINA—AS — CELULE —PETALE — ORAR—SPUZE — OTAVA —UITA— IN—LAN — NEA — STEJARI.

Vertical: APA — CAPSUN — ZADA — SEPIE — OI — ZR — TUTA—T—COACAZA — PERDELE — S — CEREALE — IT — ARI — CU — ONE — NE — PILOT—J— E — MINERALA—PLANA — AVAR — ACRI — HRANI.

„P Ă S Ă R E L E"

COCOR — SITAR — ŞOIM — STICLETE — BUFNITA — PIŢIGOI — LASTUN — COŢOFANA — PAUN — GRAUR — ŞORECAR. DELA A LA B CIOCANITOARE.

★

Publicăm mai jos numele pionierilor şi şcolarilor care ne-au trimis deslegările corecte ale acestor jocuri: Horia Metea cl. a VI-a Ucea-Făgăraş (Păsărele); Eugen Romaniuc cl. a VI-a Sighet (Păsărele); Virginia Iarovăţ cl. a VI-a Timişoara (Păsărele); Dorina Fleşeriu cl. a VI-a Timişoara (Păsărele); Stela Alexandru cl. VII-a Ibăneşti-Bârlad (Botanica); Mircea Stupariu cl. a V-a Copşa Mică (Păsărele); Helegea Blazer cl. a VI-a Timişoara (Păsărele); Marius Constantinescu cl. a VII-a Lugoş (Botanica, Păsărele); Aurel Simondan cl. a VI-a Arad (Păsărele); Maria Tita cl. a VII-a Oraşul Stalin (Păsărele); Florin Isac, Odorhei (Botanica); Eugenia Helstovschi cl. a VI-a Bucecea-Suceava (Botanica); Livia Văsuianu cl. a VII-a Războeni-Bacău (Botanica); Ioana Ceauşescu cl. a VI-a Poboru-Piteşti (Botanica); Ovidiu Neagoş cl. a VI-a Chineşti-Cluj (Botanica); Adriana Spinescu cl. a VII-a Buzău (Botanica); Petru Arz cl. a VI-a Odorhei (Botanica); Didona Popa cl. a VII-a Balş-Craiova (Botanica); Colette Dumitru-Bucureşti (Botanica); Ion Ciubotaru cl. a VII-a Târgovişte (Păsărele); Ada Bandalac-Cermei-Arad (Botanica); Constantin Tuţa cl. a VII-a Brebeni-Piteşti (Botanica).

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7.61.00, 7.60.10, 7.60.40. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".